

СПЕЦИФІКА МОДЕЛЕЙ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ МАЙБУТНІХ ПЕРЕКЛАДАЧІВ

Габаритна технологія – досліджує функціонування незалежних один від одного каналів передачі відомостей, доступних кожному педагогу (канали: візуальний, слуховий, вербальний, невербальний, нюховий, дотиковий і [5].

Таким чином, можна зробити висновок, що формування іміджу майбутнього педагога – це складна але важлива освітня задача, яка носить комплексний характер. Формування професійного іміджу майбутнього інженера-педагога відбувається у двох напрямках: розвиток особистісних та вдосконалення професійно значущих якостей.

1. Константинова В.Г. Генезис дослідження проблеми формування індивідуального професійного іміджу в теорії і практиці / В.Г. Константинова //

Сучасні проблеми науки та освіти. – 2015. – № 4.

2. Панасюк А.Ю. Імідж. Енциклопедичний словник. / А.Ю. Панасюк – М.: РИПОЛ класик, 2007. – 768 с.

3. Семиченко В.А. Концепція цілосності і її реалізація в професійній підготовці майбутніх вчителів: Дис...д-ра психол. наук: 19.00.07. – К.: 1997. – 437 с.

4. Шепель В.М. Іміджелогія. Як подобатися людям. Навчальний посібник / В.М. Шепель. – М.: Народна освіта, 2002. – 576 с.

5. Щербакова Т.Н. Професійний імідж сучасного вчителя іноземної мови [Текст] / Т.Н. Щербакова // Теорія і практика освіти в сучасному світі: матеріали міжнарод. II. науч. конф. (м. Санкт-Петербург, листопад 2012 року). – СПб.: Реноме, 2012. – С. 200 – 203.

Стаття надійшла до редакції 20.01.2016

УДК 378

Марія Моцар, аспірант Міжрегіональної Академії управління персоналом, м. Київ

СПЕЦИФІКА МОДЕЛЕЙ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ МАЙБУТНІХ ПЕРЕКЛАДАЧІВ

Стаття присвячена дослідженню особливостей запровадження медіа-освітніх технологій у формуванні полікультурної компетентності майбутніх перекладачів в процесі професійної підготовки у вищому навчальному закладі.

Ключові слова: іноземні мови, перекладач, медіа-технології, полікультурна компетентність, система Moodle.

Літ. 21.

Марія Моцар, аспірант Межрегиональной Академии управления персоналом, г. Киев

СПЕЦИФИКА МОДЕЛЕЙ ДИСТАНЦИОННОГО ОБУЧЕНИЯ ИНОСТРАННОМУ ЯЗЫКУ БУДУЩИХ ПЕРЕВОДЧИКОВ

Статья посвящена исследованию особенностей внедрения медиа-образовательных технологий в формировании поликультурной компетентности будущих переводчиков в процессе профессиональной подготовки в высшем учебном заведении.

Ключевые слова: иностранные языки, переводчик, медиа-технологии, поликультурная компетентность, система Moodle.

Maria Motsar, Postgraduate Student of the
Interregional Academy of Personnel Management, Kyiv

SPECIFICITY OF MODELS OF DISTANCE LEARNING THE FOREIGN LANGUAGE BY THE FUTURE TRANSLATORS

The article investigates the characteristics of the introduction of media education technologies in formation of the multicultural competence of future interpreters in the process of training at higher educational institutions.

Keywords: foreign language, translator, media technologies, multicultural competence, Moodle system.

Постановка проблеми. Модернізація освіти на сучасному етапі її розвитку неможлива без розвитку дистанційного навчання, яка виступає запорукою конкурентоспроможності на ринку освітніх послуг. Досвід застосування цієї форми навчання в системах освіти розвинених країн заслуговує на увагу

науковців і практиків освітньої галузі в Україні, яка намагається стати повноправним членом світового освітнього простору. Зважаючи на це, актуальними видаються дослідження, спрямовані на розробку теоретико-методичних засад системи дистанційної освіти, створення відповідних методик навчання та розробку навчальних курсів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Актуальність дистанційної освіти та аналіз основних факторів її розвитку розглянуто у наукових публікаціях українських дослідників О.В. Ольховської, Н. Самолук, О.В. Шпагіної, та ін. [11; 14; 16].

Окремі аспекти застосування дистанційного навчання у вищих навчальних закладах висвітлюються у працях І.В. Бацуровської, І.П. Гладкого, Н.В. Морзе, Н.Ю. Олійник, та ін. [3; 6; 9; 10].

Дослідженню історико-педагогічних основ феномена дистанційної освіти, аналізу подій і фактів в історії педагогічної теорії та практики, що зумовили його виникнення та розгортання присвячена праця О.О. Абакумової [1].

Висвітленню специфіки та можливостей дистанційної освіти за кордоном присвячено дослідження Г. Агейчевої, Е.В. Волкової та ін. [2; 5].

Мета дослідження. Обґрунтувати основні аспекти та форми дистанційного навчання у формуванні полікультурної компетентності майбутніх перекладачів. Для цієї мети потрібно дослідити особливості застосування Інтернет моделей і платформ у дистанційному навчанні студентів іноземною мовою.

Виклад основного матеріалу й обґрунтування отриманих результатів дослідження. Істотною перевагою дистанційного навчання є можливість індивідуалізації навчального процесу та професійної підготовки фахівців завдяки складанню індивідуальних планів для кожного студента, систематичного контролю ходу навчання.

Дистанційне навчання, будучи одним з компонентів в системі безперервної освіти, є сучасною самостійною формою отримання освіти. [8]. Базовим поняттям дистанційної форми навчання є “інтерактивність” як систематична взаємодія викладача і студента, та учнів між собою. У заочному навчанні ця взаємодія епізодична.

Вся система взаємодії учасників навчального процесу в дистанційній формі має яскраво виражену специфіку, що відрізняє цю форму навчання від заочної (кореспондентської). Цю відмінність можна позначити таким чином:

Особливості організації навчального процесу за дистанційною формою навчання:

- навчальний процес за дистанційною формою навчання здійснюється у таких формах, як самостійна робота; навчальні заняття; практична підготовка (у ВНЗ); контрольні заходи. Основною формою організації навчального процесу за дистанційною формою є самостійна робота.

- основними видами навчальних занять за дистанційною формою навчання є лекція, семінар, практичні заняття, лабораторні заняття, консультації та інші.

- в дистанційній формі практикуються спільні види діяльності слухачів у малих групах, що в заочній формі навчання відсутні;

- практикуються систематичні обговорення всією групою розглянутих проблем, виникають труднощі, просто цікавих пропозицій в інтерактивному режимі у форумі, чаті, відеоконференції, що в заочній формі також відсутні;

- лекція, консультація, семінар проводяться зі студентами дистанційно у синхронному або асинхронному режимі;

- використовуються такі методи спільної дослідницької, творчої діяльності, як метод проєктів, проблемних рольових або ділових ігор, кейс-метод, що при заочному навчанні здійснити майже неможливо;

- отримання навчальних матеріалів, спілкування між суб'єктами дистанційного навчання під час навчальних занять, що проводяться дистанційно, забезпечується передачею відео-, аудіо-, графічної та текстової інформації у синхронному або асинхронному режимі.

- форми і види контролю в дистанційній формі значно різноманітніші, вони поєднують як автоматизований контроль знань, так і відкриті види контролю спільного результату діяльності.

Дистанційне навчання є специфічним навчальним процесом, який будується відповідно до логіки пізнавальної діяльності але реалізується засобами Інтернет-технологій, відеоконференцій, інтерактивного телебачення та іншими інтерактивними засобами. Це педагогічна система, яка вимагає, насамперед ретельною, вдумливої з педагогічної точки зору розробки [8, 62].

Водночас в системі дистанційної освіти повною мірою застосовуються традиційні організаційні форми навчання, такі, як лекції, семінари контрольні заходи з урахуванням специфіки навчання в інформаційно-освітньому середовищі. У той же час, наявність і розвиток засобів комп'ютерних телекомунікаційних технологій сприяє застосуванню нових форм організації навчання.

Системотехнічне забезпечення дистанційного навчання включає: апаратні засоби (персональні комп'ютери, мережеве обладнання, джерела безперебійного живлення, сервери, обладнання для відеоконференц-зв'язку тощо), що забезпечують розроблення і використання веб-

СПЕЦИФІКА МОДЕЛЕЙ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ МАЙБУТНІХ ПЕРЕКЛАДАЧІВ

ресурсів навчального призначення, управління навчальним процесом та необхідні види навчальної взаємодії між суб'єктами дистанційного навчання у синхронному і асинхронному режимах; інформаційно-комунікаційне забезпечення із пропускну здатністю каналів, що надає всім суб'єктам дистанційного навчання навчального закладу цілодобовий доступ до веб-ресурсів і веб-сервісів для реалізації навчального процесу у синхронному та асинхронному режимах; програмне забезпечення загального та спеціального призначення (у тому числі для осіб з особливими потребами), яке має бути ліцензійним або побудованим на програмних продуктах з відкритими кодами; веб-ресурси навчальних дисциплін, що необхідні для забезпечення дистанційного навчання містять: методичні рекомендації щодо їх використання, послідовності виконання завдань, особливостей контролю тощо;

- відео- та аудіозаписи лекцій, семінарів тощо;
- мультимедійні лекційні матеріали;
- термінологічні словники;
- практичні завдання із методичними рекомендаціями щодо їх виконання;
- віртуальні лабораторні роботи із методичними рекомендаціями щодо їх виконання;
- віртуальні тренажери із методичними рекомендаціями щодо їх використання;
- пакети тестових завдань для проведення контрольних заходів, тестування із автоматизованою перевіркою результатів, тестування із перевіркою викладачем;
- ділові ігри із методичними рекомендаціями щодо їх використання;
- електронні бібліотеки чи посилання на них;
- бібліографії;

Для забезпечення дистанційного навчання студентів навчальний заклад може створювати власні веб-ресурси або використовувати інші веб-ресурси, що підлягають перевірці у цьому навчальному закладі.

Усі навчальні курси можна розподілити на категорії або моделі навчання залежно від двох визначальних чинників: кількості часу в курсі, що виділяється на он-лайн навчання, і обсягу використання інформаційно-комунікаційних та Інтернет-технологій у навчанні.

Перша модель навчання об'єднує E-курси (від англ. *enhanced*) – найчисленніший і стрімко розширюється формат навчання. У цій моделі заняття передбачають запровадження обов'язкового онлайн-компонента у вигляді посилань на Інтернет-ресурси, участі в онлайн-конференціях / семінарах, застосування Інтернет-

тестувань, використання чатів та електронної пошти в навчальних цілях.

Друга модель передбачає наявність M-курсів (від англ. *Mixed-mode*), коли комбінуються традиційний і он-лайн формати за рахунок скорочення “фазі присутності”, при якій основний обсяг навчального навантаження реалізовується в режимі он-лайн. На думку експертів, дана модель дозволяє більш ефективно використовувати навчальні аудиторії (економія навчальних площ досягає 50%), робить освіту більш зручною і доступною, заохочує активність студентів і сприяє підвищенню якості навчання. На сьогоднішній день M-курси визнано найбільш вдалим форматом дистанційного навчання, що дозволяє оптимізувати використання традиційних методик та Інтернет-технологій в освітньому процесі.

Третя модель – W-курси (від англ. *Web-based*), повністю засновані на Інтернет або онлайн-технологіях, які не вимагають від студентів і викладачів “фазі присутності”. Даний формат стимулює Інтернет-комунікацію, тактичні методи навчання і розвиток навчальних Інтернет-спільнот.

M- і W-моделі дистанційного навчання розглядаються як трансформоване освітнє середовище, не тільки через заміщення “фазі присутності” онлайн-навчанням, а й за рахунок їх більшої інтерактивності, та орієнтованості освітнього процесу на студента.

До основних цілей навчання іноземної мови, поряд з комунікативними вміннями та навичками, відноситься і формування міжкультурної компетенції. Мета дисципліни “Іноземна мова” полягає у формуванні здатності до міжкультурного спілкування, яке, у випадку майбутніх перекладачів, має професійне спрямування, та реалізується на основі формування полікультурної компетенції [7]. Мова не просто відображає світ людини і його культуру, вона відіграє вирішальну роль у формуванні особистості, національного характеру, етнічної спільності, народу і нації. Кожне заняття з іноземної мови – це перехрестя культур, практика міжкультурної комунікації, відображення світу і культури іншої країни: за кожним словом стоїть обумовлене національною свідомістю уявлення про світ. Картина світу, навколишнє носіїв мови, не просто відбивається в мові, вона формує і мову, і її носія і визначає особливості вживання мови. Жива мова живе у світі його носіїв, і вивчення мови без знання цього світу перетворює живу мову в мертвий.

У контексті процесів глобалізації міжкультурна

СПЕЦИФІКА МОДЕЛЕЙ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ МАЙБУТНІХ ПЕРЕКЛАДАЧІВ

комунікація стає невід'ємною частиною інтеграції людства. Тим часом стрімкий розвиток комп'ютерних технологій, зростання телекомунікаційних мереж, глобальна інформатизація навчальних закладів створюють все більш сприятливі умови для впровадження й розвитку дистанційної освіти, необхідність якої продиктована цілою низкою соціальних, географічних та економічних чинників. У модель дистанційного навчання міжкультурної комунікації входять творчі завдання з виходом в глобальну мережу, участь у міжнародних телекомунікаційних проектах, які безпосередньо допомагають у здійсненні діалогу культур. Студентам надається можливість реального, живого спілкування з носіями мови і моделювання навчальної ситуації з метою виявлення міжкультурних відмінностей учасників комунікації.

Підвищення рівня комунікації може бути досягнуто тільки при чіткому розумінні і реальному обліку соціокультурного фактора, знанні культури, способу життя, національного характеру і особливостей менталітету носіїв мови. Міжкультурні проекти не тільки мають потенціал для поліпшення комунікативних навичок студентів та їхніх знань про культуру мови, що вивчається, але і можуть створити контекст, в рамках якого студенти зможуть поглянути на власну культуру з боку. Останні дослідження комп'ютерно-опосередкованого навчання міжкультурної комунікації показують, що все більшого поширення набувають заняття, в яких беруть участь кілька груп студентів. На таких заняттях першочерговим є не просто на вивчення мови, а вивчення культури та культурної грамотності разом з розвитком полікультурної компетенції. Таким чином, дистанційне навчання міжкультурної комунікації – це процес засвоєння учнем цінностей суспільної свідомості, базовим механізмом якого є інформаційне навчальне середовище, засноване на технології гіпермедіа, з виходом в глобальну мережу Інтернет, а також з використанням лінгвокультурознавчого аналізу.

Однією з відкритих технологій і програмним засобом у дистанційній освітньому середовищі виступає система MOODLE (Модульне Об'єктно-Орієнтоване Динамічне Навчальне Середовище) [4; 12].

Розглянемо основні характеристики програми MOODLE та можливості її використання у навчанні іноземних мов під час підготовки майбутніх перекладачів. По-перше, Moodle призначена спеціально для управління та підтримки навчального процесу і має великий діапазон функцій. Вона дозволяє адмініструвати

навчальний процес; пред'являти різний інформаційний та навчально-методичний матеріал призначений як для навчання студентів так і контролю результатів виконання ними навчальних робіт; здійснювати контроль і моніторинг результатів дистанційної навчальної діяльності студентів; забезпечити комунікацію учасників навчального процесу.

По-друге, Moodle має модульну структуру, яка дозволяє при організації навчання дисципліні “Іноземна мова” враховувати її специфіку, яка полягає у формуванні умінь в різних видах мовленнєвої діяльності. Наприклад, до даної платформи можна підключити технічний модуль, що дозволяє студентам пред'являти результати своєї самостійної роботи у вигляді аудіо- або відеозаписи.

По-третє, система Moodle дозволяє забезпечити адміністрування навчального процесу як в рамках однієї групи, так і всього вузу щодо викладання іноземної мови і інших дисциплін.

По-четверте, технологічна платформа Moodle виконує функції забезпечення одночасної роботи декількох викладачів у своїх групах в рамках одного навчального курсу [18].

Платформа Moodle дозволяє не тільки розміщувати навчальні матеріали, а й організувати продуктивну навчальну діяльність студентів (індивідуальну або колективну) в дистанційному режимі. Для цього викладачами за допомогою програмного забезпечення Moodle створюються спеціальні завдання, що забезпечують виконання студентами навчальних тестів, письмових завдань, створення аудіозаписів, участь в обговоренні проблем на форумі.

Завдяки технічним можливостям платформи результати виконання завдань можуть контролюватися машинним способом або викладачем в ручному режимі. Оцінки за виконанні завдання автоматично заносяться до журналу оцінок курсу навчання. Всі роботи студентів збираються в портфоліо і доступні студенту і викладачеві протягом усього курсу навчання іноземної мови.

У традиційному навчанні іноземної мови навчальна робота підрозділяється на аудиторну і позааудиторну роботу. Поділяємо думку Л. Яроцької, як розглядає способи контролю навчальної діяльності студентів як способи здійснення механізму зворотного зв'язку, як засобу управління формуванням “міжкультурної компетенції” [17, 173].

Поточний контроль результатів навчання студентів має супроводжувати всі етапи навчального процесу, рішення кожної навчальної

СПЕЦИФІКА МОДЕЛЕЙ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ МАЙБУТНІХ ПЕРЕКЛАДАЧІВ

задачі [3]. Аудиторна робота проводиться під безпосереднім управлінням і контролем викладача. Контроль в позааудиторний час, як правило, може забезпечуватися засобами самоконтролю (наприклад, за допомогою ключів до завдань в письмовому або електронному варіанті). Він може здійснюватися викладачем на подальшому аудиторному занятті, або поза аудиторії (у разі виконання студентами письмових робіт) [13].

Можливість постійного моніторингу результатів навчання мови студентом з боку викладача реалізує стимулюючу і мотивуючу функцію контролю, оскільки очікування контролю і його результати стимулюють навчальні дії студентів і є додатковим мотивом їх навчальної діяльності [17, 171].

Слід зауважити, навчання іноземних мов за допомогою технологічної платформи Moodle вимагає досить високого рівня компетентності викладацького складу у використанні цього технічного засобу; по-друге, викладачі іноземної мови проводять велику методичну роботу зі створення відповідних навчально-методичних матеріалів для забезпечення віртуального іншомовного середовища. Можна виділити три варіанти використання платформи Moodle з вивчення іноземної мови. Вони обґрунтовані технічними можливостями цієї платформи і вибором тих чи інших навчальних дій студента, які можуть бути перенесені в дистанційний режим.

Варіант № 1. Навчання іноземної мови відбувається в режимі традиційного очного навчання з традиційними завданнями для самостійної роботи. Студентам пропонуються граматичні правила, активний словник, тексти та вправи, посилання на відповідні аудіо- або відеоресурси Інтернету. Вправи і завдання, пропоновані студентам для самостійної роботи, по можливості, супроводжуються ключами для самоконтролю. Зовнішній контроль самостійної роботи студентів проводиться на занятті (у разі виконання ними письмових завдань – в позааудиторний час). Простота і гнучкість системи дозволяють викладачам (навіть з мінімальними навичками роботи в Інтернеті) самостійно оперативно розміщувати нові (актуальні) навчальні матеріали без необхідності звернення до адміністратора сайту.

Варіант № 2. Поряд з текстовим навчальним матеріалом, розміщеним у вигляді файлів або гіпертекстових сторінок, студентам рекомендується виконати вправи – навчальні тести наступного типу: вправи на вставку слів і граматичних форм;

знаходження відповідності слів або граматичних форм; альтернативний або множинний вибір варіантів вживання граматичних форм і слів; відновлення послідовності висловлювання або тексту. Ці вправи призначені, насамперед, для формування лексико-граматичних навичок, а також для розвитку вмінь рецептивних видів мовленнєвої діяльності (читання та аудіювання). Вправи та навчальні тести створюються на базі двох програм: Hot Potatoes [<http://hotpot.uvic.ca/>] або тестового модуля Moodle. Вони дозволяють студенту розвивати вміння самоконтролю і самооцінки. Викладач, зі свого боку, також має можливість переглянути весь хід виконання завдання і побачити конкретні помилки, допущені студентом. Можливість отримання викладачем інформації про допущені студентом помилок має неабияке значення для подальшого коригування як навчальної діяльності студента, так і навчальною діяльності викладача.

Слід зауважити, що використовувані тести використовуються, в основному, для закріплення лексико-граматичних навичок і розвитку умінь рецептивних видів мовленнєвої діяльності. Вони засновані на питаннях закритого типу, тобто припускають однозначну відповідь.

Перевага варіанту № 2 при застосуванні платформи Moodle полягає в тому, що завдяки використанню тестів з автоматичною перевіркою викладачеві не треба витрачати багато часу на контроль завдань, в той же час студенти мають можливість самостійно контролювати результати виконання запропонованих вправ.

Варіант № 3. Поряд з тестами даний варіант пропонує й інші завдання, що дозволяють перенести деякі види навчальних робіт з аудиторії в дистанційний режим. Наприклад, в дистанційному режимі виконуються вправи на переклад з рідної мови на іноземну. Завдання на переклад створюються на базі тестового модуля платформи Moodle і супроводжуються ключами та коментарями. Після виконання перекладу студент отримує можливість звірити свою відповідь з ключем (очікуваним від нього варіантом). При цьому відповідь не обов'язково повинна стовідсотково відповідати варіанту перекладу, даному у вигляді ключа, так як переклад має неалгоритмічний характер, і може мати різні способи передачі іноземною мовою.

У дистанційному режимі студенти виконують також вправи, спрямовані на розвиток у них фонетико-фонологічної компетенції: це і рецептивні вправи для розвитку мовних і слухових навичок, і імітаційно-репродуктивні аудіо вправи для розвитку артикуляційних і

ритміко-інтонаційних навичок. За допомогою додатково встановленого технічного модуля Moodle студенти можуть, прослухавши зразок, оформити свій варіант прочитання слова, висловлювання, тексту у вигляді аудіо запису [20]. Студенти витрачають на аудіозапис більше часу, ніж при підготовці до усної відповіді в аудиторії. Однак вони мають можливість прослухати і оцінити свої фонетико-фонологічні вміння “з боку”. Викладач також контролює виконання цих завдань і може дати коментар у вигляді письмового відзиву або у вигляді аудіозапису. Всі аудіозаписи студента, зібрані в портфоліо, можуть бути використані для порівняльного аналізу успішності формування у нього фонетичних навичок.

Іншим традиційним видом завдань, що виконуються в дистанційному режимі, є завдання на розвиток умінь читання. Так, наприклад, в курсі англійської мови з цією метою використовуються автентичні тексти сайтів BBC World Service, CCN International, Stratfor [21]. Для перевірки загального розуміння текстів використовуються тестові завдання з автоматичною перевіркою “багатоваріантний вибір” (multiple choice), вірно-невірно (true-untrue); для перевірки детального і критичного розуміння студенти виконують письмове завдання у вигляді відповідей на питання до фрагментів тексту, висловлювання власної думки з конкретної проблеми чи порівняння описаного в тексті з реаліями в рідній країні.

Після виконання завдання на читання в індивідуальному режимі студентам може бути запропоновано взяти участь в обговоренні порушеної в тексті проблеми (тип завдання “форум”), де поряд з висловлюванням власної думки студенти опонують іншим учасникам дискусії. Обговорення можна проводити не тільки в письмовій формі, а й у вигляді аудіо-форума, на якому студенти залишають свої повідомлення у формі аудіозапису. На відміну від дискусії, що проводиться в аудиторії, форум в дистанційному режимі носить асинхронний характер, і студенти мають можливість подумати і сформулювати своє повідомлення більш ретельно. Такі комплексні завдання (читання з подальшим обговоренням) розвивають не тільки вміння читання, але й продуктивні вміння письма, говоріння, з висловлюванням аргументів, а також згоди – незгоди.

Платформа Moodle дозволяє організувати роботу студентів з використанням баз даних, вікі, чатів, глосаріїв. Виконання подібних завдань, пов’язаних з організацією спільної роботи студентів, мають великий мотиваційний ефект,

оскільки створюють ситуацію реального спілкування; студент має можливість переглянути роботи інших учасників курсу навчання іноземної мови і при необхідності відкоригувати свою відповідь. Все це сприяє активізації у студентів механізму рефлексії, що є основою для формування умінь самоконтролю і самооцінки [15].

Перевага застосування платформи Moodle у тому, що у порівнянні з режимом звичайного очного навчання обсяг домашніх завдань практично не збільшується, але контроль виконання завдань викладачем значною мірою переноситься з аудиторії в позааудиторний формат (письмові завдання, форуми, аудіозаписи, письмові коментарі до робіт). При дистанційному контролі у викладача з’являється більше можливості для аналізу, узагальнення та коригування існуючих проблем навчання іноземної мови за рахунок скорочення часу на контроль виконання домашніх завдань на аудиторних заняттях, що веде до підвищення ефективності аудиторного навчального процесу.

З іншого боку, через збільшення кількості часу, необхідного на перевірку дистанційних завдань, навантаження на викладача істотно зростає. Багато часу викладач витрачає на методичну розробку завдань для організації навчальної діяльності студентів в дистанційному режимі.

Висновки. При будь-якому описаному вище варіанті використання дистанційної платформи в навчальному процесі встановлюються більш тісні навчальні контакти між викладачем і студентами, а також між студентами групи. Це сприяє підвищенню мотивації учнів до вивчення іноземної мови, створенню індивідуальної траєкторії вивчення іноземної мови і умов самостійного тренування з метою засвоєння лексико-граматичного матеріалу, придбання мовних навичок, розвитку умінь самоконтролю і самооцінки.

Таким чином, дистанційне навчання і процес формування полікультурної компетентності перекладачів – це процес прилучення студентів до цінностей громадської свідомості, базисним механізмом якої є інформаційне навчальне середовище, засноване на технології гіпермедіа, з виходом до глобальної мережі Інтернет, а також з використанням лінгвокраїнознавчого аналізу.

1. Абакумова О.О. Феномен дистанційної освіти в контексті сучасних соціокультурних змін / О.О. Абакумова // Вісник Національного технічного університету України “Київський політехнічний інститут”. Філософія. Психологія. Педагогіка. – 2011. – № 2. – С. 7 – 10.

СПЕЦИФІКА МОДЕЛЕЙ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ МАЙБУТНІХ ПЕРЕКЛАДАЧІВ

2. Агейчева Г. Специфіка і можливості дистанційної освіти Швеції / Г. Агейчева // *Збірник наукових праць Уманського державного педагогічного університету*. – 2012. – Ч. 1. – С. 8 – 12.
3. Бацуровська І. Шляхи впровадження технології дистанційного навчання у фахову підготовку майбутніх інженерів в аграрних університетах. І. Бацуровська // *Наукові записки. Серія: Педагогіка*. – 2011. – № 1. – С. 64 – 69.
4. Богомолов А.Н. К вопросу о понятии “виртуальная среда обучения иностранному языку” (структура и содержание учебного контента) // *Информационно-коммуникационные технологии в обучении иностранным языкам и межкультурной коммуникации*. – Вып. 3. – М.: Центр-учебфильм, 2008. – С. 96 – 104.
5. Волкова Е.В. Образовательные мультимедийные технологии в американском колледже (Из опыта работы) / Е.В. Волкова // *Дистанционное обучение в высшем профессиональном образовании: опыт, проблемы перспективы развития: материалы VI Межвуз. науч.-практ. конф., г. Санкт-Петербург, 6 июня 2013 г.* – СПб.: СПбГУП, 2013. – С. 45 – 47.
6. Гладкий І.П. Удосконалення освітньо-професійних технологій та досвід впровадження дистанційної освіти в навчальних дисциплінах / І.П. Гладкий, Н.Ю. Шраменко // *Інноваційні комп'ютерні технології у вищій школі: матеріали 5-ї наук.-практ. конф., м. Львів, 19 – 21 листопада 2013 р.* / відп. за вип. Л.Д. Озірковський. – Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2013. – С. 6 – 12.
7. Киктева К.С. Методика формирования иноязычных межкультурных учений письменной речи юристов (неязыковой вуз, английский язык): автореф. дис. на соискание ученой степени канд. пед. наук: спец. 13.00.02 “Теория и методика обучения и воспитания (иностраные языки)” / К.С. Киктева. – М., 2009. – 22 с.
8. Концепція розвитку дистанційної освіти в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.osvita.org.ua/distance/pravo/00.html>
9. Морзе Н.В. Модели эффективного використання інформаційно-комунікаційних та дистанційних технологій навчання у вищому навчальному закладі [Електронний ресурс] / Н.В. Морзе, О.Г. Глазунова / *Інформаційні технології і засоби навчання*. – 2008. – №2 (6) Режим доступу: <http://www.nbuv.gov.ua/e-journals/ITZN/em6/content/08mnvshi.htm>
10. Олійник Н.Ю. Використання системи Moodle для формування інтерактивного навчального середовища самостійної роботи студентів / Н.Ю. Олійник // *Електронні засоби та дистанційні технології для навчання протягом життя: тези доповідей IX Міжнар. наук.-метод. конф., м. Суми, 14 – 15 листопада 2013 р.* – Суми: Сумський державний університет, 2013. – С. 99 – 100.
11. Ольховська О.В. Дистанційний курс – основна складова дистанційного навчання / О.В. Ольховська // *Електронні засоби та дистанційні технології для навчання протягом життя: тези доповідей VIII Міжнар. наук.-метод. конф., м. Суми, 15 – 16 листопада 2012 р.* / відп. за вип. В.В. Божкова. – Суми: СумДУ, 2012. – С. 137 – 138.
12. Орлова К.Н. Использование системы дистанционного обучения Moodle в процессе преподавания практического курса английского языка / К.Н. Орлова // *Вестник Нижегородского университета имени Н.И. Лобачевского*. – 2013. – № 1 (2). – С. 225 – 227.
13. Павлова І.П. Проблеми розвиваючого обучения иностранным языкам: традиции и новации // *Развивающее обучение в системе иноязычной подготовки: проблемы, инновации, перспективы*. – М.: ИПК МГЛУ “Рема”, 2009. – С. 9 – 30. – (Вестн. Моск. гос. лингв. ун-та; вып. 567. Сер. Педагогические науки).
14. Самолюк Н. Актуальність і проблемність дистанційного навчання / Н. Самолюк, М. Швець // *Нова педагогічна думка*. – 2013. – № 1. – С. 193.
15. Ткачева Н.В. Методика оценки применения технологии дистанционного обучения в образовательном процессе студентов-заочников вуза / Н.В. Ткачева // *Ученые записки ун-та им. П.Ф. Лесгафта*. – 2010. – № 2 (60). – С. 120 – 123.
16. Шпагіна О.В. Обґрунтування етапів розвитку дистанційної освіти / О.В. Шпагіна // *Педагогічний процес: теорія і практика*. – 2013. – Вып. 3. – С. 181 – 186.
17. Яроцкая Л.В. Контроль процесса формирования межкультурной компетенции // *Приоритетные направления в обучении иностранным языкам*. – М.: ИПК МГЛУ Рема, 2011. – С. 163 – 174. – (Вестн. Моск. гос. лингвист. ун-та; вып. 12 (618). Сер. Педагогические науки).
18. About Moodle. [Електронний ресурс]. – URL: http://docs.moodle.org/26/en/About_Moodle (дата звернення: 21.01.16).
19. HotPotatoes [Електронний ресурс]. – URL: <http://hotpot.uvic.ca>. (дата звернення 30.01.2016)
20. PoodLL [Електронний ресурс]. – URL: <http://poodll.com/documentation/1.0/2/installing-poodll> (дата звернення 28.01.2016)
21. Stratfor Global intelligence. Електронний ресурс]. – URL: <https://www.stratfor.com/user>

Стаття надійшла до редакції 14.01.2016

